

Jõsandat Jummalat ni kaua ja paljo pal-
luda, et Ta ei wõi sind lasta surra. Kus
jäwad muudo meie 5 last." — Nemmad
seisid keik ukse wahhel ligumata ja kartes.
Klaus panni käed kokko, ja nuttis ärdaste.
„Ma ei tahhaks surra“, ütles temma weike
heäleaga; „ma tahhaksin heal meel teie jure
jada; agga armisal Jummalal ei olle mind
tarwis, et teid töita.“

„Tõssi kül“, ütles Kristohw, „Temmal ei
olle sind tarwis; Ta ei olle egga lefknaest
egga waesi lapsi nälga jätnud, kes agga
Temma peäle lootsid; ja nenda kuidas Ta
sinno läbbi neid töitnud, nenda Ta wõib
ka teist ennesele abbiks wõtta. Sest ussust
pea kinni, kui Ta sind ehk haigussest päästab,
ja meie tahhame Tedda palluda. Lapsed
tulge seie; Klaus panne käed kokko, nenda
sa saad teha, ja Kadrina, sinna pallu
biete süddamest. Oh, armast Jõsand, meie
olleme keik waesed pattused, anna meile jõudo
ja wägge, Sinno pole hoida; wõtta ärra

meite süddame waewa, kui Sa ei tahha
ärra wõtta meie wäljaspiddist hädda ja
willetsiust. „Jõsand, Sa ei panne raskemat
koorma meie peäle, kui süddame kanda; oh
aita meid; aita sedda haiget, aita emma,
aita lapsi, anna neile usko ja rahho; anna
sedda meile keikile, ja wõtta meid ükskord
omma taewa-riki. Jõssa meie“ — ja teised
jannad pallus Kristohw ka weel. „Ja nüüd,
armad lapsed“, ütles temma, „lootke agga
ikka, et armast Jummal taewas tahhab teile
anda, mis teile keige parram on; andke
Temmale ommad süddamed, omma ello ja
ommad mõtted ikka ennam. Kui teil pudust
on, siis palluge; kui teile üks asji waewa teeb,
siis palluge; oh kui kanna saab teie ello olle-
ma, kui teie waggaste ellate Jõsanda ees; olgo
et teie isja ellab ehk sureb, teiega saab siin
ja ka seal iggaweste hea luggu ollema, kui
teie armast Jummalat ennestele isjaks wöttate
Kristusse läbbi, kes teid lunnastanud omma
werrega. Biddage käskusid pühhaks.“